Poučavao je kako bi dobar kršćanin tijekom karnevala trebao:
„1. Živjeti trezvenije nego u ostalim razdobljima godine
2. Udaljiti se od društava
3. Potpuno se odvojiti od nevaljalih ljudi
4. Odustati od svih proslava
5. Izbjegavati s užasom ne samo sudjelovati u plesovima ili u maskenbalima, već i u samom njihovom promatranju ili slušanju o njima
6. Posvetiti više vremena molitvi i boravku u crkvi, zadržavajući se duže posebno u klanjanju pred izloženim Presvetim oltarskim sakramentom.“
Mlade je glede tri posljednja dana maškara dodatno savjetovao i na odricanje u vidu lagane večere, ranog odlaska na spavanje i ranog ustajanja, preporučivao im blagovanje svete Pričesti barem u nedjelju te veću marljivost u školi na pokladni ponedjeljak i utorak.

(Prema: Don Leonardo Maria Pompei *„I Santi hanno fatto la guerra contro il Carnevale! Non ci credete? Leggete“*:
https://gloria.tv/post/aERXk3BYFM2v3uj3rR6mwWzuY)

Sveti Alfonz Marija de' Liguori (1696.-1787.)

U svom djelu „Istinska zaručnica Isusa Krista“ ovaj naučitelj Crkve pišući o pravilima u životu redovnice koja želi postati svetica spominje vrijeme karnevala i vapi:
„O Bože, u to bi vrijeme redovnice više nego ikad trebale ostajati ispred Presvetog oltarskog sakramenta ili se povlačiti u svoje ćelije u podnožje raspela i plakati radi tolikih uvreda kojima svjetovnjaci vrijeđaju Boga, dajući tako primjer i ostalim sestrama a ne misliti o svjetovnim zabavljanjima ili im se pridruživati. Tako se ne ponašaju redovnice koje ljube Isusa Krista.“ …
„O, kako je Isus Krist zahvalan za molitve svojih zaručnica, koje mu njima pokušavaju pomoći u to vrijeme tijekom kojeg je najnapušteniji na svijetu!“

(Prema: Mons. d. Alfonso de' Liguori *„La vera sposa di Gesù-Cristo“*, 2. izd., Venecija, 1761. sv. II., pogl. 24., str. 235.-236.:
https://books.google.hr/books?id=6NNgb-kZ2jwC&hl=hr&source=gbs_book_other_versions)

Blaženi Alojzije Stepinac (1898.-1960.)

Iz kardinalova životopisa:
„Svršivši poslije podne časoslov, otišao bi u župnu crkvu da obavi kroz sat i pol klanjanje pred Presvetim. Bio se, naime, upisao u svećeničko društvo klanjalaca i vjerno je obavljao svoj sat klanjanja. Znao je to dnevno obavljati, da nadoknadi one dane, kad je bio zapriječen. ***U pokladne se dane zadržavao u klanjanju pred izloženim Svetotajstvom i puna tri sata“.***

(o. Aleksa Benigar *„Alojzije Stepinac: Hrvatski kardinal“*, Rim, 1974., str. 678.:
https://archive.org/details/alojzije_stepinac-aleksa_benigar/mode/2up)

Iz Gospine poruke don Stefanu Gobbiju u Brazilu na Pepelnicu 1988.

„Iz ove zemlje, u kojoj moj Protivnik toliko vreba, gdje su, **naročito u ove zadnje dane, mnoga moja djeca postala oruđe Sotonine vlasti, koji zavodi sve narode zemlje s peharom nečistoće i bludnosti, ponovo vam se, zabrinuta, obraćam i *pozivam na obraćenje.***
Obratite se i vratite Gospodinu na put istinskog pokajanja i osobne ispovijedi svojih grijeha svećenicima.
Obratite se i vratite Gospodinu na put svjesne i ozbiljne namjere da ćete bježati od grijeha i biti daleko od svake prilike koja vas može navesti da sagriješite.“ …
„Bliži se završetku razdoblje koje je Gospodin darovao čovječanstvu za njegovo obraćenje.“

(*„Svećenicima, Marijinim predragim sinovima“*, /imprimatur/, 9. hrv. izd., 2009., str. 415., poruka br. 374.:
https://www.svecenicki-marijanski-pokret.com/hr/article/5/poruke_1980-1989_god#)

Iz europske povijesti

»Pri koncu poklada, … vodali su *vola* po ulicama Pariza, i svjetina je slijedila vola. Da je tih dana bio u kom kutu zbor svetaca ili velikih ljudi, sigurno bi sveci i veliki ljudi ostali sami; svjetina bi slijedila vola. Nitko toga dana nije imao toliko uspjeha kao vol. **Suvremeni duh voli vola, i dapače, … pretvara se u vola.**
Moj mladi **prijatelju, … čiji život ima pravo, da se sjedinjuje sa serafinskim poklicima: „svet, svet, svet…“, da li je tebe dostojno, da kao mnoštvo trčiš za tim volom? Ti imaš pravo na drugu, veću slavu.«**

(Raoul Plus D. I. *„Mladić pred životom“*, /imprimatur/, Zagreb, 1943., str. 60.)

Iz Svetoga pisma

„Ne varajte se: Bog se ne da izrugivati! Što tko sije, to će i žeti!“
(Gal 6,7)

„Tko nije sa mnom, protiv mene je.“
(Lk 11,23)

„Ne trčite za smrću stranputicama života svojeg
i ne navlačite na se propast
djelima ruku svojih.“
(Mudr 1,12)

„Ne ljubite svijeta
ni što je u svijetu.
Ako tko ljubi svijet,
nema u njemu ljubavi Očeve.
Jer što je god svjetovno
– požuda tijela, i požuda očiju,
i oholost života –
nije od Oca, nego od svijeta.
Svijet prolazi i požuda njegova,
a tko čini volju Božju, ostaje dovijeka.“
(1 Iv 2,15-17)

„Ovo govorim i zaklinjem u Gospodinu: ne živite više kao što pogani žive – u ispraznosti pameti njihove: zamračena uma, udaljeni od života Božjega, sve zbog neznanja koje je u njima, zbog okorjelosti srca njihova.“
(Ef 4,17-18)

„Ni prostota, ni ludorija, ni dvosmislica, što se ne priliči, nego radije zahvaljivanje! Jer dobro znajte ovo: nijedan bludnik, ili bestidnik, ili pohlepnik – taj idolopoklonik – nema baštine u kraljevstvu Kristovu i Božjemu.“
(Ef 5, 4-5)

„Blago čovjeku koji ne slijedi savjeta opakih,
ne staje na putu grešničkom
i ne sjeda u zbor podrugljivaca,
već uživa u Zakonu Jahvinu,
o Zakonu njegovu misli dan i noć.“
(Ps 1, 1-2)

Uredio i odgovara: vlč. Slobodan Bunoza
župnik župe sv. Nikole biskupa Rijeka
https://sites.google.com/view/sveti-nikola-biskup-rijeka/duhovni-kutak

ISUS KRIST

I(LI) MAŠKARE? (2)

Iz hrvatske povijesti

Nepoznata Rijeka

Sačuvan je zapis da su maske na Rijeci u 15. stoljeću bile strogo zabranjene, očito iz razloga javnih sablazni. Prekršitelje zabrane kažnjavalo se teškim zatvorom, visokom globom, sječenjem ruke.
Biskupska naredba pisana na čakavštini 1718. zabranjuje i „*djavolskim delom*" proglašava bilo kakvo sudjelovanje svećenika i redovnika u ovom poganskom običaju i zabavama koje ga prate.
Kada se godine 1823. karnevalsko bučanje i pijančevanje protegnulo čak i na Pepelnicu, trsatski župnik je osobno od pijanih derača zahtijevao da prestanu.

(Prema: dr. Andrija Rački *„Povijest grada Sušaka"*, Sušak, 1929., str. 214.-215.)

Iz života svetaca i povijesti Crkve

Sveta Gertruda Velika (1256.-1302.)

Benediktinska redovnica koja je jednu od mnogih Gospodinovih objava jedne godine doživjela na nedjelju kojom su počinjala tri posljednja dana karnevala, u času dok je slušala riječi trećeg stiha psalma 31.:
»Jednom, na nedjelju Pedesetnice, za vrijeme uvodnog dijela mise, to jest [dok se pjevalo] „Budi mi [hrid zaštite, tvrđava spasenja]" dao si mi razumjeti kroz riječi spomenute ulazne pjesme da Ti, od mnogih razapinjan i progonjen, tražiš moje srce za prebivalište gdje bi počinuo; i stoga tijekom ta tri dana kad god bih se vratila u svoje srce vidjeh Te izmoždenog kako na njemu ležiš; tako da ***cijela ova tri dana nisam našla ništa prikladnije čime bih Te oporavila doli molitvama, šutnjom i drugim pokorama kao zadovoljštinama za grijehe svjetovnjaka koje sam činila u Tvoju slavu.«***

(Prema: S. Gertrudis Magna *„Legatus divinae pietatis"*, solesamsko izd., knj. 2., pogl. 14., str. 84.:
http://www.intratext.com/IXT/ITASA0000/_P39P.HTM bilj. 31.)

Sveta Katarina Sijenska (1347.-1380.)

Blaženi Rajmund iz Kapue, ispovjednik ove mističarke i naučiteljice Crkve je pišući njen životopis posvjedočio da, dok su njezini ukućani slavili poklade pretjerano se gosteći, ona nikad nije željela sudjelovati već se radije povlačila u svoju sobu na molitvu.
A Isus joj se onda, upravo na posljednji dan karnevala 1367. godine, ukazao u pratnji Blažene Djevice Marije, svetog Ivana Evanđelista, slavnog apostola Pavla, svetog Dominika i kralja Davida s harfom, kako bi ju zaručio. Svoju joj je odluku objasnio riječima:
„Prezrela si sve isprazznosti i odbacila ih iz ljubavi prema meni. U ove dane kada se svi oko tebe zabavljaju i uživaju za punim stolom, ti si svemu tome okrenula leđa i usmjerila svoje srce meni, jedinoj radosti tvoje duše. Zato sam odlučio proslaviti zaruke s tobom. Ispunjam svoje obećanje, zaručujem te sa sobom u vjeri."

Zbog toga su dominikanci, red čijoj ženskoj grani je pripadala, dobili indult odnosno posebnu apostolsku povlasticu za slavljenje spomena tih mističnih zaruka svakog posljednjeg dana karnevala, što je jedinstven izuzetak za dan na koji je Crkva od svojih vjernika uvijek zahtijevala potpuno suzdržavanje od svih proslava, ozbiljnu pripremu za korizmeni post i činjenje zadovoljštine za grijehe vrhunca karnevala.

(Prema: Bl. Rajmund iz Kapue *„Život sv. Katarine Sijenske"*, Split, 1992., knj. 1., pogl. 12., str. 97.-98. i *„Diario spirituale [di un anonimo Napoletano]"*, 12. izd., Napulj, 1843., pod nadnevkom 9. ožujka: https://www.preghiereonline.it/?id=3226)

Sveti Karlo Boromejski (1538.-1584.)

Milanski karneval je u njegovo doba trajao čak pet dana duže nego bilo gdje drugdje te je na sveopću sablazan svećenstva i vjernika završavao tek na prvu korizmenu nedjelju (!). Stoga je ovaj milanski nadbiskup i kardinal želio njegov završni tjedan, koji je bio tjedan najraskalašenijeg plesa i zabavljanja, učiniti *„Velikim tjednom"* intimne molitve pred Presvetim.
Ustrajnim kardinalovim zalaganjem, unatoč velikom otporu svjetovnih vlasti, za milanske maškare su postupno uvedena znatna ograničenja.
Najprije je ishodovao skraćenje karnevala za jedan dan kako bi završavao bar u prvu korizmenu subotu u ponoć. Sljedeća njegova zasluga je bila potpuna zabrana maškaranja nedjeljom jer nedjelja za kršćane predstavlja dan Uskrsnuća Gospodinova. Također je zaslužan što je zabranjeno maškaranje u odore svećenika, redovnika i redovnica te što maškare više nisu bile dopuštene na trgu ispred čuvene milanske katedrale Uznesenja Marijina.
A onda, kada je 1576. godine Milano pogodila strašna kuga od koje je pomrla jedna desetina stanovnika grada, ovaj je svetac sa svoje propovjedaonice s pravom „grmio":
„Sjeti se, Milano, sada svojih maski, komedija, poganskih igara, balova, banketa, bombastičnih izgreda, neprimjerenih trošenja, tuča, svađa, ubojstava, lascivnosti, nemorala, svojeg monstruoznog ludovanja i razvrata". Tako je, kao opomenu za budućnost, svoje sugrađane podsjećao na nužnost iskrenog pokajanja i skrušenog prihvaćanja pokore za vlastite karnevalske grijehe kao i grijehe karnevala prijašnjih generacija kojima su prekršene sve Božje zapovijedi.

(Prema: Don Leonardo Maria Pompei *„I Santi hanno fatto la guerra contro il Carnevale! Non ci credete? Leggete"*:
https://gloria.tv/post/aERXk3BYFM2v3uj3rR6mwWzuY i
https://www.milanocittastato.it/evergreen/forse-non-sapevi-che/a-milano-il-carnevale-e-unico-al-mondo-grazie-a-santambrogio-e-malgrado-san-carlo/)

Sveta Marija Magdalena de' Pazzi (1566.-1607.)

Ispovjednik karmelskog samostana u Firenci u kojem je živjela je opisao kako je često običavala ustajati usred noći i plakati radi uvreda nanesenih Bogu prostrta na podu pred Presvetim sakramentom te moliti za ozdravljenje duša.
U doba karnevala je uvijek udvostručavala pokore i molitve te bi po cijele noći bdjela i molila za grešnike a također je poticala ostale redovnice da čine isto.

(Prema: Vincenzo Puccini *„Vita di Santa Maria Maddalena de Pazzi vergine, nobile Fiorentina"*, Venecija, 1671., pogl. 98., str. 163.:
https://books.google.hr/books/about/La_vita_di_Santa_Maria_Maddalena_de_Pazz.html?id=S8TZ2J5TMxwC&redir_esc=y)

Sveti Josip Kupertinski (1603.-1663.)

Jednostavni i ponizni fratar kojeg su zbog dara levitiranja tijekom molitve zvali „leteći svetac", pisac je slijedećih stihova:

Na prezir karnevala

Odlazi karnevale,
Uzroče tuge i svakoga zla;
Bježi od mene, odlazi,
Samo želim da u moje srce uđe Marija,
I nemoj me mučiti više,
Zazivati želim samo mojega Isusa,
Tvoj svjetovni govor,
I varljiva obećanja
Više ne želim slijediti;
Slijediti želim samo Isusa koji mi daje milost.

Bježi stoga od mene
Okrutni, bezbožni tiranine, ali ne i kralju.
Jedini je kralj veliki Bog
Koji mi grudi ispunja
Zadovoljstvom i radošću,
Dok me ti uznemiruješ,
Bježi, ne želim te voljeti,
Prezirem tvoje obmane i magije,
Tvoje isprazne zabave
Meni su teške muke,
A tvoje slasti
Nečistoće su i gorčine pune,

Samo ću ljubiti Boga,
I dobro je ljubiti i bližnjega svoga,
Tebe jedinog, moj Isuse,
ljubit ću od svakoga drugog više,
S Tobom živjeti čeznem
Na nebu, u društvu
Tvoje drage Majke,
Da Te hvalim s vojskom nebesnika.
Obećajem ti iz dubine srca
Neću slijediti tebe, karnevale,
Ružno paklensko čudovište;
Već samo Isusa i Mariju,
Koji su spas moje duše.

(Talijanski izvornik *„In disprezzo di Carnevale"* u: P. M. Roberto Nuti *„Vita del Servo di Dio P. F. Giuseppe da Copertino sacerdote dell' Ordine de' Minori Conventuali"*, Beč, 1682., pogl. 19., str. 139.-140.:
https://books.google.hr/books/about/Vita_Del_Servo_Di_Dio_P_F_Giuseppe_Da_Co.html?id=NydoAAAAcAAJ&redir_esc=y)

Sveta Margareta Marija Alacoque (1647.-1690.)

Poznata glasnica poruka Presvetog Srca Isusova je kao mlada djevojka jedanput bila zavedena karnevalskim sjajem:
„Jednom sam se naime za vrijeme jednih poklada, u društvu s drugim djevojkama, maskirala iz taštog zadovoljstva: cijelog sam svog života radi toga žalila i plakala."
Kasnije je u to doba godine uvijek proživljavala strahovite duševne i tjelesne muke te činila strogu pokoru:
„A ona tri pokladna dana, voljela bih da su me raskomadali, da bih zadovoljila za uvrede koje su grešnici nanosili njegovu božanskom Veličanstvu. *Tih sam dana postila, koliko sam već mogla o kruhu i vodi, dijeleći siromasima ono što mi je dano za hranu."*

(Prema: Sveta Margareta Marija Alacoque *„Autobiografija: autentičan tekst"*, Split, 1990., 37.-38.; 51.)

Sveti Ivan Krstitelj de La Salle (1651.-1719.)

Cijenjeni **pedagoški pisac i reformator školstva čija je definicija karnevala bila da je to *„đavlova korizma"***, tumačio je da sotona – posebno s tri završna dana karnevala koje je posvetio sebi u čast, oponaša Gospodina kojemu su posvećena tri posljednja dana korizme: Veliki četvrtak, Veliki petak i Velika subota.